

Ofensiva contra Antich

El PP balear amenaça amb una moció de censura contra Antich mentre s'organitza l'oposició extraparlamentària.

Al plenari del Parlament balear de la setmana passada, el PP presentà una proposició no de llei instant el president Francesc Antich a sotmetre's a una moció de confiança "per saber quin suport parlamentari té". La proposició va ser rebutjada amb els vots de la majoria: PSOE, Bloc, UM i Eivissa pel Canvi. Era evident que la intenció dels conservadors era erosionar les relacions entre els socis. Especialment, entre PSOE i UM. Formalment, doncs, no ho aconseguí, perquè UM hi votà en contra. Tanmateix, el portaveu del partit nacionalista, Josep Melià, declinà d'intervenir al plenari.

L'estratègia de pressió del PP cap al PSOE no s'atura aquí. Cada tres mesos, la presidenta, Rosa Estaràs, es reuneix amb el president d'UM, i conseller de Turisme, Miquel Nadal,

per tractar de qüestions "d'interès general", enmig de la sorda irritació de molts socialistes. A banda, des de fa mesos, ataca Antich sense misericòrdia perquè "no fa res" per combatre la crisi econòmica. Sovint li recorda que "a les Balears cada dia hi ha centenars de desocupats més des que vostè governa". De cada dada que, mensualment, se sap sobre la desocupació –quasi 75.000 desocupats al gener a les Illes–, en fa responsable directe el president.

El discurs conservador és clar. I l'estratègia, també. Cercar la visualització de les bones relacions amb UM i atacar constantment el PSOE per "incapacitat". Incapacitat de fer front a la crisi i, també, de treure profit per als ciutadans de les relacions amb el seu partit a Madrid, amb el govern de Zapatero, que acusa de

"maltractar" les Illes. Fruit d'aquesta estratègia, la setmana passada féu una passa més: digué que no anunciaria quan presentaria "una moció de censura per sorpresa". Un anunci ben estrany, que s'ha de relacionar amb les declaracions de fa dos mesos del president d'UM, Miquel Nadal –"no puc dir què passarà i, per tant, no puc descartar una moció de censura"–, i les contínues referències a la moció que fan entorns conservadors a través dels mitjans de comunicació afins.

Oposició externa. Antich ha aconseguit de tenir els seus enemics del primer Pacte de Progrés (2003-2007), els grans hotelers, tranquils i contents. No obstant això, uns altres sectors empresarials forgen una estratègia d'erosió, complementària a la del PP, contra el seu govern. La setmana passada la patronal agrària ASAJA anuncià que es posava en peu de guerra contra la consellera d'Agricultura, Mercè Amer, perquè, a parer d'ells, no donava resposta a les necessitats del camp illenc després de les pluges i les glaçades de la tardor i l'hivern que han fet malbé molts conreus. Fins i tot anuncià que si no hi ha canvis de persones, d'actituds i de polítiques a la conselleria, es mobilitzarà. Recordem que el maig del 2000, durant el primer pacte de progrés, aquesta patronal organitzà una tractorada contra Antich. Ara amenaça de tornar-hi.

Per una altra banda, fa dues setmanes un vice-president de la Confederació d'Associacions Empresarials de Balears (CAEB), Bartomeu Servera, dimetí el càrrec per divergències amb el president, Josep Oliver. Servera és el president de FEDECO, una de les patronals del comerç –l'altra és enquadrada a la PIME– que és força crítica amb el govern Antich. Alineat amb el PP, acusa el president de "no ser conscient de la crisi que hi ha a les Balears". Indirectament, acusa el president actual de la CAEB de conivència amb l'executiu progressista: "No es pot callar ni un minut més" sobre la gravetat de la crisi. Exigeix respostes al govern i una actitud més decidida de la gran patronal. Tot-hom s'adona que s'ha desfermat una guerra interna per a la presidència de

la CAEB, amb la intenció de tenir un bastió des d'on atacar el govern d'Antich.

La coincidència en el temps dels tres focus de tensió –l'augment de la pressió per part del PP, l'activació crítica d'ASAJA i els moviments a la CAEB– són vistos pel PSOE com una estratègia inicial d'erosió contra el govern. Per anar creant la imatge d'un executiu que no fa allò que cal contra la crisi, que és –com diu el PP– incapaç i que, per tant, es vagin creant les condicions que justifiquin una moció de censura o, si més no, que el govern quedi seriosament tocat durant la segona meitat de la legislatura.

Malgrat tot, els socialistes volen aparentar serenitat i tranquil·litat, tot i ser conscients que la pressió augmentarà fort ferm aquests mesos vinents, i més a mesura que vagi avançant la legislatura. Però confien que les mesures contra la crisi que ha pres el govern vagin arrelant en els ciutadans i que, finalment, arribin prou diners del govern de Zapatero, tant d'inversions extraordinàries com d'ordinàries, per la via de la reforma del finançament. Respecte al finançament, el president i el conseller d'Economia, Carles Manera, s'han mostrat molt crítics amb el govern central, i han assegurat que no acceptaran una xifra que no s'apropi a la mitjana estatal d'inversions. Si el finançament és raonable, hi ha inversions –en carreteres i, sobretot, per al tramvia de la badia de Palma– i la crisi no s'agreuja, el PSOE compta que el ciutadà hi confiarà –més encara pels problemes interns del PP– per pilotar una nova legislatura progressista. Segons que ha pogut saber aquest setmanari, les enquestes que té la direcció socialista balear els són favorables. La tendència que marquen és un increment sostingut del suport al PSOE, especialment a Mallorca, que, juntament amb una disminució –molt lleugera– del suport al PP donen com a resultat una distribució d'escons que faria possible la continuïtat del pacte progressista. Justament allò que l'estratègia de la dreta vol evitar.

Miquel Payeras

Xico Tarrés continua a l'espera

La compareixença judicial del president del Consell d'Eivissa i diputat del PSIB-PSOE al Parlament, Xico Tarrés, que tingué lloc la setmana passada, no ha resolt res sobre la seva situació processal. El mes de novembre passat, Tarrés va saber que seria citat a declarar al febrer i que havia estat imputat en el cas Eivissa-Centre –una promoció immobiliària a Vila– per un suposat cobrament de comissions il·legals. La declaració davant el jutge, el dia 9 de febrer, va ser llarga, prop de cinc hores, i Tarrés respongué totes les preguntes del fiscal, si bé en diverses qüestions concretes assegurà que no es recordava d'allò que li demanaven. Així i tot, negà que hagués comès cap delictes ni que tingués cap coneixement que unes altres persones l'haguessin comès, en la tramitació de la promoció immobiliària. Al cap de cinc hores, el jutge interrompé la declaració. Ara Tarrés resta a l'espera d'una nova citació que, de moment, no té dia fixat.

L'acusació cap a l'actual president del Consell eivissenc, i batlle de Vila d'Eivissa durant el mandat 2003-2007, sorgeix de Roque López, ex-secretari general del PSOE eivissenc, que fou apartat de la direcció del partit –i que després abandonà– a causa de la seva actitud contrària a fer el pacte PSOE-Eivissa pel Canvi. López volia que el partit anàs a les eleccions de 2007 tot sol. Fins i tot forçà una votació en aquest sentit, de resultes de la qual la direcció balear i la de Madrid acordaren de destituir-lo. Això passà a la tardor del 2006. Pocs mesos després, just abans de la campanya electoral per a les eleccions autonòmiques del 2007, esclatà l'escàndol, tret a la llum pel diari *El Mundo - El Día de Baleares*. A aquest fet s'aferra el PSOE balear per insinuar interès polític de López, en connivència amb la dreta, per a fer mal al seu ex-partit. Un dels portaveus socialistes al Parlament illenc, l'advocat Antoni Diéguez, assegurà que Tarrés sortirà “il·lès, indemne i innocent” dels jutjats, i afegí irònicament que “deu ser casualitat” que López tenguí el mateix advocat que Abel Matutes: “Deu ser perquè Eivissa és petita; no es pot ni pensar que Matutes financi denuncies falses”. Val a dir que durant la legislatura anterior –2003-2007– l'oposició política i social a l'autopista d'Eivissa centrà en bona part les crítiques cap a l'ex-ministre d'Aznar i empresari Abel Matutes, que consideraven com un dels impulsors a l'ombra de l'obra que formalment duia a terme el govern de Jaume Matas.